A°. 1842. N°. 66.

WOENSDAG, 17 AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

ADVERTENTIEN.

Particuliere West-Indische Bank.

PARAMARIBO, den 14 Augustus 1842.

De Secretaris bij de HOOFDDIRECTIE der *Particuliere West-Indische Bank*, brengt bij deze ter kennis van belanghebbenden, dat, in de buitengewone Vergadering, gehouden op den 13den dezer, de regeling bepaald is, volgens welke de WISSELBRIEVEN, in den loop van deze maand, zullen worden afgegeven, en waarvan de tabelle, *van morgen af*, ter Secretarie der Bank, ter *visie* zal liggen.

Zoodra de WISSELBRIEVEN in gereedheid zullen zijn, zal daarvan, langs dezen weg, informatie gegeven worden; inmiddels kan men zich, tot het ligten van het *eventueel excedent*, vervoegen bij den Commissaris der Bank, die daartoe, op de gewone kantoor-uren, ten locale der Bank zal vaceren, en wel:

voor de zoodanige, wier geslachtsnamen aanvangen met de letters *A. B. C. D.* en *E*, op den 16 Augustus 1842,
» » *F. G. H. I* en *K*, op den 17den
» » *L. M. N O* en *P*, op den 18den
» » *Q. R. S T* en *U*, op den 19den en
» » *V. W. X. IJ. Z*, op den 20sten.

De Secretaris voornoemd,
N. G. VLIER.

PARAMARIBO, den 13 Augustus 1842.

De Weduwe BAREND geboren JACOBS, den 9den dezer, op de hoogte van de zoogenaamde *Vischmarkt* ter voorkoming van schaden aan een harer Ponten, hebbende doen ophalen een *oud defect WERP-ANKER zonder STOK*, met scherpe *BLADEN*, naar gissing zwaar *Drie Honderd Ponden* Amsterdamsch, thans liggende ter voor noemde plaats op den wal, zoo wordt zulks ingevolge artikel 30 van het Reglement op het Havenen, geadverteerd, ten einde bij vermeend regt van eigendom op hetzelve, daarvan vóór- of op den 3den September e. k., kennis te geven aan

Den Havenmeester,
R. H. ESSER.

Eerste Advertentie.

(26320) Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Woensdag den 24sten dezer, des namiddags ten 4 uren, in het huis aan de *Wagewegstraat*, La. B. No. 132, door den Vendumeester S. A. C. FLU; in het openbaar doen verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Keizer-* en op den hoek van de *Rust en Vredestraten*, N. W. La. D. No. 29 en O. W. La. D. No. 210; aankomende den Boedel HERMINA VOETMAN.

Mede: de Slavin *Freda* of *Filida* met hare dochter *Annette*; toebehoorende den Boedel CORNELIA KLISKANS.

Liggende de bewijzen van eigendom en koop-conditie van het opgemeld effect, ter *visie* aan het Departement.

Paramaribo, den 16 Augustus 1842.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(27061) De ondergeteekende verzoekt bij dezen ten laatsten male, alle de Crediteuren des Boedels wijlen den Heer JAMES BALFOUR en der aan denzelven toebehoorende PLANTAADJEN hunne Rekeningen in blanco, zoo spoedig mogelijk, immers binnen *tien* dagen, in te zenden; en verzoekt tevens aan de Debiteuren desselven Boedels hun verschuldigde, alsmede dat aan den Houtgrond *BERLIJN*, te komen aanzuiveren, daar anders de nalatigen ter *vervolging* zullen worden overgegeven.

Paramaribo, den 15 Augustus 1842.

J. GARDNER qq.,
De Exec. van wijlen JAMES BALFOUR.

(27062) Over *zes weken*, dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, publiek worden verkocht:

De *vruchtbare* KOFFIJ- en KAKAO-PLANTAADJE ½ Lot L. L. c. a. (Plant. *CONCORDIA*), gelegen in *beneden Saramacca*, benevens de daaraan geaccrocheerde *SLAVEN* en eenige aldaar werkende *PRIVÉ NEGERS*, alles aankomende den Boedel GEORGE STEWART.

Zijnde dezelve inmiddels UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, den 13 Augustus 1842.

FERGUS CARSTAIRS qq. c. s.

(27064) De ondergeteekende zal over *twee* maanden, dag en datum nader te bepalen, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

De KATOEN-PLANTAADJE *JOHN*, gelegen in het Opper-District *Nickerie*; aankomende den Boedel JOHN PIGGOT WILSON.

Paramaribo, den 16 Augustus 1842.

A. MACINTOSH qq.

(24602) Ouders of Voogden verlangende hunne Kinderen of Pupillen bij eene Jufvrouw bekend met de *Hollandsche-* en *Engelsche Talen*, ter Kost en Inwoning te besteden; gelieven zich tot nader informatie ter dezer Drukkerij te informeren.

Paramaribo, den 17 Augustus 1842.

(27063) Versche *AMERIKAANSCHE UIJEN*. — Te bekomen bij

G. H. GARRELS.

(26270) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag den 19den dezer, verkoopen: PROVISIEN, STUKGOEDEREN, *HOORNVEE* van Plantaadje *Meerzorg* in *Tapoeripa*; alsmede de reeds geadverteerde overige *SLAVEN*, behoorende aan den Boedel wijlen Mevr. de Wed. D. B. JACOBS.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik Garnett, Kapt. H. Hodge, van Boston, hebbende 31 dagen reis; Passagier: W. A. van der Hoop.

Onder de korte van Londen oost- en zuidwaarts afloopende spoorwegen trekt die naar Greenwich wegens hare kunstvolle zamenstelling de opmerkzaamheid van alle reizigers tot zich.

Het station is aan de regterzijde der London Bridge en van daar voeren twee ijzerbanen: de eene naar Greenwich, de andere Brichton (welke laatste nog kortelings slechts tot Croyden kon bereden worden. Niettegenstaande de ongehoorde somme gelds, welke de aanleg wegens de grond-onteigening kostte, brengt dezelve toch op deze kleine afstand van slechts 5 Engelsche mijlen goede renten op. Voor den grond tot aan de opening van het station heeft men alleen over de 450,000 guldens uitgegeven.

Het was een onzer eeuw waardig denkbeeld, ja een reuzengedachte, eenen spoorweg aanteleggen, welke van het begin tot aan het einde, op eene aanmerkelijke hoogte over een groot gedeelte van Londen heenloopt. De geheele overtogt rust op een *viaduct* van ongeveer duizend bogen, tusschen welke gedeeltelijk weder woningen gebouwd zijn. Vele honderde huizen moesten aangekocht en gesloopt worden om de noodige ruimte voor de baan te erlangen. Men maakte een aanvang met bouwen in de lente van 1834, en het werk werd binnen 3 jaren voltooid. Men kan zich geen denkbeeld maken van de drukte waarmede dezelve wordt bezocht. Somwijlen reizen er op eenen dag over de 40,000 personen mede. Het is een zeer eigenaardig vermaak, om op zulke dagen in gezelschap van vele duizenden over het gewoel der in de diepte liggende huizen, naar het lievelingsverblijf der Cockneijs te vliegen; naar de altijd groene heuvels, de speelplaatsen en de schaduwrijke dreven van het park van Greenwich. Eene wagen vol musikanten onmiddelijk achter de locomotief opent vaak de onoverzienbare trein. Aanvankelijk loopt de weg niet over trotsche gebouwen maar het oog wordt door duizend andere voorwerpen geboeid, zoodat het niets minder zoekt dan bouwkundige schoonheden. Men ziet schier niets van de huizen dan alleen de daken en dat wel zwartachtige berookte, zonder glans of sieraad, duister en meestal klein en onaanzienlijk. Maar des te heerlijker komt het prachtige gezicht voor, hetgeen zich nu en dan aan de oogen vertoont, wanneer de blik den stroom in de diepte verrast. Mast aan mast, wimpel aan wimpel verdringen elkander schier zoo ver het oog reiken kan en midden door dit onafzienbaar woud, ontrolt zich de trotsche Theems met hare glinsterende golven, waarop zich eene gestadige beweging van binnenkomende en afvarende schepen, ligters, sloepen en rookende

stoombooten aan den beschouwer voordoet. Een onverstaanbaar geraas, veroorzaakt door honderd verschillende geluiden, treft het oor: het toeroepen der scheepskommandanten, het opheisschen der zeilen, het knarren der touwen, het slaan der roerriemen, het piepen der katrollen, het ratelen der machinen, het slaan der golven door de schepraderen, het kloppen, timmeren en het eeuwigdurend geraas op de wal en aan boord, dit alles maakt een wonderlijk accompagnement met de muzijk, en met het sissen en snuiven van het vuurros en zijnen stevigen hoefslag, waarvan het luchtgevaarte dreunt. Aan de westzijde verheft zich het onmetelijke Londen zelfs, slechts in de bijgelegene gedeelten duidelijk zigtbaar, daar deszelfs afgelegene wijken in damp en nevel gehuld zijn, terwijl de verste punten zich in ondoordringbare rookwolken verliezen, waaruit de torens als zoovele reuzengestalten te voorschijn komen. Het geheel is een schouwspel, dat te vergeefs in verscheidenheid en trotschheid zijne weerga op aarde zoekt. De geheele reis naar Greenwich duurt 6 Minuten en in het bonte, vrolijke gewemel, dat ons daar bij de aankomst ontvangt, verdwijnt het genotene schoon als de vlugtige voorstellingen eener droom.

Mengelingen.

DE WESTELIJKE PRAIRIëN VAN NOORD-AMERIKA.

Eene algemeene beschrijving van de Prariën in het westen te geven, den vreemdeling in staat te stellen, zich eenig denkbeeld van haar voorkomen, hare schoonheid, hare verhevenheid en te gelijk van hare eigenaardige woestheid te vormen, is eene taak, waartoe eene bekwamere pen dan de mijne zou noodig zijn. Het is een vrij uitgebreid onderwerp, om den geest der grooten, de opmerkzaamheid der wijsgeeren en het onderzoek der nieuwsgierigen op te wekken. De naam Prairie is, zoo als men weet, van Franschen oorsprong, en beteekent woordelijk eene weide; trouwens, geen naam kan voor de westelijke vlakte van Noord-Amerika meer gepast zijn.

Om zich een flaauw denkbeeld van hare uitgestrektheid te vormen, zou men zich moeten inbeelden, dat men zich op eene groote weide bevond, die zich naar eenen onmetelijken afstand uitstrekt, of in het midden van een ontzaggelijk veld stond, waar, naar alle rigtingen heen, de gezigteinder aan de wolken grenst, en welks uitgestrektheid het menschelijk oog niet overzien kan. Hier schijnt men oneindigheid te ontdekken; het gemoed verheft zich verre boven het aardsche. Vooral heeft bij maneschijn het oog geene grenzen, behalve het stergewelf des hemels, dat van zijne gewelfde bogen in hemelsche verhevenheid omlaag schijnt te dalen en de zich tot hetzelve verheffende aarde te omhelzen. Dit is inzonheid het geval met de Groote Prairie, die in het graafschap Warre, in Missouri, begint, en zich noordwaarts tot aan het Rocky-gebergte, en ten westen, zoo als men zegt, zelfs tot Mexiko uitstrekt. De geest is echter weldra van het eindelooze uitzigt vermoeid, en keert natuurlijk tot hem omringende voorwerpen in de onmiddellijke nabijheid velden in het rijkste groen. Het hooge gras, dat bij elk windje al golvend daalt en rijst, spoort de gedachten tot diep nadenken aan, terwijl de aanschouwer zich van de golven des oceaans omringd waant. Zoo sterk is de geheimzinnige keten, door welke de geest geboeid is, en de invloed van herinneringen uit het vaderland, waaraan wij terstond denken, zoodra wij ons in verafgelegene gewesten bevinden, en waarbij wij ons vast inbeelden, dat wij aangename gesprekken hielden met ver verwijderde, dierbare betrekkingen. Wanneer men echter de verbeelding van hare vlugt terugroept en de gedachten wil bepalen tot de grillige en wilde verschijnselen van dit rijke en welige land, dan wordt men door dezen tuin van Flora, in welks midden of verloren centrum men schijnt te staan, onwillekeurig geboeid. Hier spreiden exotische planten van allerlei aard hare takken in levendige kleuren van verschillende schoonheid ten toon; de buitensporigste verbeeldingskracht kan niet, behalve door oogenschijnlijke overtuiging, aan de ontelbare wilde bloemen van elke soort, van welke men omringd is, geloof slaan. Hier wedijveren de nijvere bij, de vrolijke vlinder en de prachtige kolibri met elkander, om zoetigheden te zuigen, en ambrosia uit elke bloem, nectar uit elk klokje te slurpen.

EENE RUSSISCHE EN EENE CHINESCHE STAD.

Kiachta, de beroemde grensstation der twee grootste rijken, namelijk het Chinesche en Russische, ligt omstreeks 200 Engelsche mijlen ten zuidoosten van Irkutsk, halfweg van de woestijn Gobi. De stad is rondom versterkt en gestreng bewaakt, om den sluikhandel, zoo veel mogelijk, voor te komen. De huizen zijn welgebouwd en goed in de verf; het oog ontmoet overal blijken van welvaart. Chinesche kooplieden gaan deftig in de straten rond, in zwart zijden mantels en met peltsmutsen, die de gedaante van eene kroon en boven op de spits een kwast van roode zijde hebben, terwijl de officieren en mandarijns in het midden het edelgesteente dragen, dat hunnen rang aanduidt. Tegen zonsondergang snellen zij allen naar Memetschin (de Chinesche stad) terug, dat van Kiatcha, het Russische gedeelte der stad, door een hoogen houten muur, welke de grenzen der beide rijken aanduidt, gescheiden is. Boven hooge portaal, dat beide stedehelften met elkander verbindt, prijkt tegenover den ingang de Russische adelaar. In weerwil van den in Kiachta heerschenden rijkdom, heeft deze plaats het ernstige voorkomen, dat aan alle Russische steden eigen is, en eenen vreemdeling, die door de poort gaat, welke naar Memetschin leidt, komt de plotselinge afwisseling van tooneel als een wonderwerk voor.

Een sterker sprekend contrast is voorzeker nergens elders op aarde te vinden. Aan de eene zijde is alles nuchterheid en ernst; aan de andere zijde heerscht zulk eene verspilling van heldere kleuren en vernis, als een Europische oog zelden te zien krijgt. De straten in Memetschin zijn met eene soort van cement geplaveid. De huizen aan weerszijden zijn eenvoudig met kalk bestreken en slechts eene verdieping hoog; de vlakke daken zijn niet zigtbaar; en zoo erkent de vreemdeling deze muren slechts aan de vensters van Chineesch papier als woningen: zij zijn met papierlampen over en over bedekt, en de uitspringende stangen dragen vanen en vlaggen van de schreeuwendste kleuren, op welke inscriptien (naam en beroep van den bewoner aanwijzende) en phantastische deviezen prijken. Aan eenen hoek der straat stond een kolenbekken van gegoten ijzer met gloeijende kolen; en rondom hetzelve zaten Mongoolsche lastdragers en kameeldrijvers, die hunne thee gereed maakten, en tabak rookten. In den hoek, waar de beide hoofdstraten ineenloopen, staat een groote tempel, met vier torens, opene zuilengangen, galerijen, en van elken vooruitspringenden hoek hangen lange, bonte vlaggen. De zonsondergang wordt door cimbalen, van de bovengalerij des gebouws af, afgekondigd.

HAAR EN VERSTAND.

Een Fransch schrijver tracht te beweren dat het bezit van veel haar zeer voordeelig is voor het verstand, en vermaant ieder, niet alleen welstaanshalve, maar ook bijzonder voor de geestvermogens alles aan te wenden met oliën, pomade enz. om het uitvallen te verhoeden. Men leze zijne woorden en oordeele!

»Is het niet zonderling, dat die vrouwen, welke het schoonste haar hebben, ook het verstandigste zijn? De warmte, die hetzelve aan de hersenen mededeelt, is voor de ontwikkeling der geestvermogens van het uiterste nut. De snellere omloop der sappen brengt de levensgeesten in groote beweging. Vooral is deze invloed groot met betrekking tot de fantasie. De ondervinding heeft geleerd dat de gedachten het helderst zijn bij het ontwaken, dat de schoonste dichterlijke ontwerpen in het bed gemaakt worden, en dat ook daar de wijsgeeren veelal de beste invallen hebben. Hier van is de eenvoudige oorzaak, dat het hoofd door de warmte van het bed is doordrongen. — De Zuidelijke volkeren zijn dan ook wegens de warmere luchtgesteldheid vrij wat verstandiger dan de bewoners der noordelijke landen."

Wij willen daaromtrent nog de volgende vragen doen. Heeft er, b. v, bij Julius Caesar wel eene vermindering van geestvermogens plaats gehad sedert hij verpligt was, zijn' kalen schedel met lauweren te bedekken? — Zou Simsons kracht niet meer verstandelijk, dan wel ligchamelijk geweest zijn? Welligt hebben de Filistijnen hem het haar wel afgesneden opdat hij minder vernuftig zou zijn en geen middel weten uit te denken om zich te redden. Misschien mag het spreekwoord »er zitten geene goede haren in hem," wel beduiden »hij is een lomperd!" De ouden spreken dikwijls van »Jupiters Olympische haarlokken;" zouden zij hier mede welligt zijn Goddelijk genie bedoelen? Het is, wijders, bekend dat de meeste geleerden in hun studeervertrek een fluweelen of ander kapje op het hoofd hebben, hetgeen doet vermoeden dat hun het denken gemakkelijker valt, dan bloetshoofd. — En daar de verliefden elkander altijd haarlokjes enz. schenken, kan dit wel een zinnebeeld wezen van het verwisselen en vereenigen der wederzijdsche geestvermogens. — Het spreekwoord: »haar op de tanden hebben" kan dus wel beteekenen: »het hoofd op de regte plaats dragen."

Hoe het ook zij: juicht! Frizeurs, juicht! want eene verhevene rol zult gij in de toekomst spelen! ..... Fraaije haarlokken toch wekken eene gunstige vooringenomenheid op voor hem; die ze draagt!

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. J. J. Gorter. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 28 Augustus.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd Nederlandsch Brikschip Van Speyk, Kapt. D. Visser. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Loijsner. — Sluit ultimo Augustus.

Het Nederlandsch Kofschip de Hoop, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit ultimo Augustus.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip Catharina, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij H. Degenhard. Sluit 18 Augustus.

STAND DER MAAN.

6	AUGUST.	NIEUWE MAAN.
13	»	EERSTE KWARTIER.
20	»	VOLLE MAAN.
29	»	LAATSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water
17 WOENSDAG.	's morgens	3-24	's avonds	9-24
18 DONDERDAG.	»	4-15	»	10-15
19 VRIJDAG.	»	5-06	»	11-06
20 ZATURDAG.	»	6-00	»	12-00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.